

Tygodnik Powiatowy

na powiat lubliniecki

Nr. 8.

Lubliniec, dnia 25. lutego

Rok 1933

„Tygodnik Powiatowy” wychodzi raz w tygodniu i kosztuje z odniesieniem do domu 4,20—zł. kwartalnie. — Ogłoszenia kosztują 30 g za dwułamowy wiersz petytowy lub jego miejsce. Ogłoszenia przyjmuje się tylko w Starostwie, pokój 8. Za redakcję odpowiada J. D u b o w s k i, nac. sekr. Wydz. Pow. w Lublińcu. Drukiem i nakładem Wydziału Powiatowego w Lublińcu

Rozporządzenia władz i urzędów.

Z A R Z A D Z E N I E

Wojewody Śląskiego

z dnia 20 stycznia 1933 r.

w sprawie organizacji Śląskiego Biura Meljoracyjnego.

Na podstawie art. 25 ustawy z dnia 4 maja 1932 r. o popieraniu meljoracji rolnych (Dz. U. Sl. Nr. 14 poz. 29) zarządzam za zgodą Śląskiej Rady Wojewódzkiej, co następuje:

§ 1.

Śląskie Biuro Meljoracyjne jest instytucją wojewódzką powołaną do:

- 1) wypracowywania projektów meljoracyjnych, mających na celu podniesienie produkcji rolnej przez osuszanie lub nawadnianie, zakładanie łąk i pastwisk, zakładanie stawów rybnych, oraz uprawę nieużytków,
- 2) nadzorowania wykonania i utrzymania wyżej wyszczególnionych urządzeń meljoracyjnych pod względem finansowym i technicznym,
- 3) wydawania opinii w sprawach meljoracyjnych.

Terenem działania Śląskiego Biura Meljoracyjnego jest cały obszar Województwa Śląskiego.

§ 2.

Śląskie biuro Meljoracyjne mieści się w gmachu Urzędu Wojewódzkiego Śląskiego w Katowicach i podlega bezpośrednio Wojewodzie Śląskiemu.

§ 3.

Dyrektor Biura Meljoracyjnego kieruje pracami Śląskiego Biura Meljoracyjnego; jest on bezpośrednim

przełożonym urzędników i funkcjonariuszów Biura i reprezentuje Biuro na zewnątrz.

Dyrektor Śląskiego Biura Meljoracyjnego referować będzie na posiedzeniach Śląskiej Rady Wojewódzkiej sprawy, dotyczące Śląskiego Biura Meljoracyjnego i Śląskiego Funduszu Meljoracyjnego.

Pisma wysyłane ze Śląskiego Biura Meljoracyjnego mają nagłówek „Śląskie Biuro Meljoracyjne w Katowicach”.

§ 4.

Dyrektor Śląskiego Biura Meljoracyjnego jest odpowiedzialny za należyte wykonanie poruczonych Biuru Meljoracyjnemu prac, winien on wydawać wszelkie zarządzenia, celem umożliwienia należytego i sprawnego funkcjonowania Biura.

Urzednicy Biura Meljoracyjnego odpowiadają za należyte i prawidłowe wykonania prac im powierzonych jak również za całość powierzonego im inwentarza.

Dyrektor jak i urzednicy Śląskiego Biura Meljoracyjnego winni dokładać stale wszelkich starań, by wykonywano meljoracje rolne na obszarze Województwa Śląskiego według wymagań techniki i w sposób najbardziej racjonalny.

§ 5.

W razie niemożności pełnienia obowiązków służbowych przez Dyrektora Biura, zastępuje go urzednik, któremu Wojewoda Śląski poruczy zastępstwo.

§ 6.

Dyrektor Śląskiego Biura Meljoracyjnego względnie jego zastępca jest Komisarzem dla zawiązywania spółek wodnych, mających na celu meljoracje gruntów w myśl § 251 pruskiej ustawy wodnej.

§ 7.

Aprobacie Wojewody Śląskiego zastrzeżone są:

- 1) sprawy osobowe urzędników Śląskiego Biura Meljoracyjnego,
- 2) sprawy delegacji urzędników poza teren Województwa Śląskiego,
- 3) sprawy zasadnicze organizacji Śląskiego Biura Meljoracyjnego i trybu nadzoru nad przedsiębiorstwami meljoracyjnymi,
- 4) zatwierdzenie statutów spółek wodnych, mających na cele meljorowanie gruntów.

Sprawy osobowe urzędników Śląskiego Biura Meljoracyjnego załatwia Biuro Personalne Urzędu Wojewódzkiego Śląskiego. Dyrektor Śląskiego Biura Meljoracyjnego może udzielać urzędnikom urlopu do trzech dni. Jest on uprawniony, jak również urzędnik wykonujący pomiary, do najmowania sił pomocniczych za dziennem wynagrodzeniem na czas wykonywania pomiarów w ramach kredytów na ten cel przeznaczonych.

§ 8.

Śląskie Biuro Meljoracyjne powinno wypracowywać projekty urządzeń meljoracyjnych odwadniających lub nawadniających na podstawie pomiarów sytuacyjno-niwelacyjnych i badania odpływów i dopływów przy uwzględnieniu warunków hydrologicznych, glebowych, ekonomicznych i prawnych. Projekty techniczne wyżej wymienionych urządzeń winny obejmować plan sytuacyjno-niwelacyjny, opis budowli ziemnych, a w razie potrzeby ich przekroje podłużne i poprzeczne, wyniki sondowań gleby, a w razie potrzeby analizy gleby, projekty budowli, objaśnienia i uzasadnienia projektu oraz kosztorys.

Do projektów technicznych urządzeń meljoracyjnych na gruntach spółek wodnych winien być dołączony wykaz członków spółki i gruntów włączonych do spółki.

Projekty dotyczące założenia łąk i pastwisk, oraz upraw nieużytków winny obejmować plan sytuacyjny, objaśnienie projektu i kosztorys.

§ 9.

Przy opracowaniu programu prac Śląskiego Biura Meljoracyjnego należy zachować porządek, w jakim zgłoszenia o wypracowanie projektów wpłynęły do Śląskiego Biura Meljoracyjnego z tem jednak zastrzeżeniem, że przedewszystkiem należy uwzględnić w programie prac zgłoszenia z tych okolic, które naj-

bardziej potrzebują meljoracji gruntów, oraz w których ruch meljoracyjny jest mało rozwinięty.

§ 10.

Nadzór nad wykonaniem robót meljoracyjnych polega:

- 1) na zatwierdzeniu umów, dotyczących wykonywania robót i dostaw materiałów,
- 2) na wykonywaniu kontroli robót podczas ich wykonania i po ich ukończeniu.

Celem przeprowadzenia kontroli robót podczas ich wykonywania i po ich ukończeniu Dyrektor Śląskiego Biura meljoracyjnego delegować będzie w razie potrzeby i w ramach kredytów na to przeznaczonych urzędnika, który sprawdzi na miejscu budowy:

- a) czy wykonano roboty zgodnie z projektem i przepisami w tym przedmiocie obowiązującymi,
- b) dobroć materiałów i wykonania,
- c) należyty wstęp robót,
- d) ekonomiczne użycie kredytów,
- e) rachunkowość techniczną, dowody kasowe oraz protokoły odbiorcze, a przy robotach wykonanych przez spółki wodne,
- f) czy postępowanie władz spółki jest zgodne ze statutem i przepisami.

Urzędnik kontrolujący winien w razie potrzeby zwrócić prowadzącemu roboty (właścicielowi gruntów względnie władzom spółki) uwagę na stwierdzenie usterki i zażądać ich usunięcia. O wykonaniu kontroli urzędnik kontrolujący winien przedłożyć Dyrektorowi Śląskiego Biura Meljoracyjnego sprawozdanie, zawierające liczbę poleceń, datę kontroli, nazwiska obecnych przy kontroli, dokonane czynności i wynik kontroli, wydane na miejscu polecenia, oraz wnioski dotyczące zarządzeń Śląskiego Biura Meljoracyjnego względnie Zarządu Śląskiego Funduszu Meljoracyjnego.

§ 11.

Rachunkowość techniczna robót meljoracyjnych ma być prowadzona w ten sposób, aby prowadzący roboty mógł w krótkim czasie ujawnić techniczny i finansowy stan robót, a po ich ukończeniu mógł zestawić dokładne plany i koszty wykonanej roboty.

§ 12.

Śląskie Biuro Meljoracyjne winno utrzymywać w ewidencji roboty meljoracyjne, wykonane za pomocą Śląskiego Funduszu Meljoracyjnego, a to celem przeprowadzenia kontroli należytego utrzymania urządzeń technicznych przez ich właścicieli. W danym wypadku należy donieść Zarządowi Śląskiego Funduszu Meljoracyjnego o stwierdzonych brakach, celem wydania zarządzeń w myśl art. 12 ustawy z dnia 4 maja 1932 r. (Dz. U. Sl. Nr. 14, poz. 29) o popieraniu meljoracyj rolnych.

§ 13.

Śląskie Biuro Meljoracyjne wykonuje swe czynności bezpłatnie. Jednakże Śląskie Biuro Meljoracyjne może żądać zwrotu kosztów opracowanego projektu w przypadku, gdy wnioskodawca po utrzymaniu projektu nie wykonuje go bez uzasadnionych przyczyn w terminie przez Śląskie Biuro Meljoracyjne ustalonym.

§ 14.

Urząd Wojewódzki Śląski (Wydział Budżetowo-Gospodarczy) przekazywać będzie w ramach zatwierdzonego budżetu śląskiego na zlecenie Dyrektora Śląskiego Biura Meljoracyjnego kwoty potrzebne do wykonywania zadań Śląskiego Biura Meljoracyjnego, a to na osobny rachunek w P. K. O., który należy otworzyć dla Śląskiego Biura Meljoracyjnego. Wydatki przekraczające kwotę 500 zł wymagają zgody Wojewody Śląskiego. Każdy wydatek należy usprawiedliwić oryginalnymi dowodami kasowymi i wyciągami P. K. O. — Wydatki należy ująć w konsygnację, załączniki ponumerować bieżąco i zeszyć. Śląskie Biuro Meljoracyjne przedkładać będzie konsygnację wraz z kwitami Urzędowi Wojewódzkiemu Śląskiemu, podając równocześnie liczbę i datę zlecenia do asygnowania.

Śląskie Biuro Meljoracyjne prowadzi księgą inwentarza ruchomego według ogólnie obowiązujących przepisów.

§ 15.

Śląskie Biuro meljoracyjne winno załatwiać korespondencję bez zwłoki. Zasadniczo należy udzielać odpowiedzi na zapytanie w przeciągu jednego tygodnia. Korespondencję i kopię odpowiedzi należy przechowywać we właściwych teczkach bez osobnej rejestracji.

Dla poszczególnych teczek należy prowadzić osobny skorowidz. Każdateczka jak również każdy arkusz w teczce otrzymują swoją liczbę porządkową.

Sprawy terminowe należy utrzymać w ewidencji.

Wojewoda Śląski:

w z.

(—) **Dr. Saloni,**
Wicewojewoda.

Urząd Wojewódzki Śląski
Wydział Administracyjny
Nr. A. II. 135/a/3

Zarządzenie

Wojewody Śląskiego z dnia 15 lutego 1933 r. w sprawie badania zwierząt racicowych na stacjach kolejowych w Województwie Śląskiem.

Ze względu na wygaśnięcie pryszczycy prawie na całym obszarze Państwa oraz z uwagi na obecny stan innych zaraźliwych chorób zwierzęcych, uchylam

stosownie do zarządzenia Ministerstwa Rolnictwa i Reform Rolnych z dnia 8 lutego 1933 r. Nr. W. XI. 1/10 tutejsze zarządzenie z dnia 7 lutego 1931 r. L: Ad. 56/4 (Gazeta Urzędowa Woj. Śl. Nr. 6 z r. 1931 r.) i uzupełnione zarządzeniem z dnia 14 grudnia 1932 r. (Gazeta Urzędowa Woj. Śl. Nr. 42 z r. 1932) w sprawie badania zwierząt racicowych w obrocie wewnętrznym na stacjach kolejowych Województwa Śląskiego.

Zarządzenie to wchodzi w życie z dniem 1 marca 1933 r.

Wojewoda Śląski:

wz. (—) Dr. Dworzański
Naczelnik Wydziału

Rozporządzenie

policyjne w przedmiocie uregulowaniu porządku na placach targowych w obrębie gminy Kalety.

Na podstawie §§ 5 i 6 ustawy o ogólnym zarządzie kraju z dnia 11-ego marca 1850 roku (Zbiór Ustaw Nr. 265) wydaje się za zgodą Zarządu gminnego w Kaletach następujące rozporządzenie policyjne.

§ 1.

Kupcom przybywającym na targi wolno tylko zająć te miejsca, które zostaną im wskazane przez Urząd gminny. Zajęcie innych miejsc jest wzbronione.

Każde miejsce postojowe dla kramów reguluje się wedle tablic numeracyjnych w tem znaczeniu, że kramy należy rozmieszczać ściśle według miejsc numeracją do tego przeznaczonych.

§ 2.

Furmanki przybywające na targ winne po złożeniu towarów ustawić się na ulicy Sportowej. Wszelkie zatrzymywanie i przestawanie furmanek i pojazdów na ulicy Fabrycznej obok placu targowego w dniu odbywania się targu jest wzbronione.

§ 3.

Jako drogę dojazdową na miejsce targu w dzień targu dla wszelkiego ruchu kołowego ustala się ulicę Fabryczną, zaś jako ulicę wyjazdową z targu ulicę Sportową.

§ 4.

Osoby niestosujące się do powyższych zarządzeń ulegną karze grzywny do 9.00 zł. lub karze 3-dniowego aresztu zastępczego.

§ 5.

Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia w Tygodniku Powiatowym.

Kalety, dnia 11 lutego 1933 roku.

Naczelnik Urzędu Okręgowego.

(—) Gawlik.

PAŃSTWOWE STADO OGIERÓW
w Drogomyślu Śląsk Ciesz.

MINISTERSTWO ROLNICTWA i REFORM ROLNYCH.

ZAWIADOMIENIE.

Podaje się do powszechnej wiadomości, że Ministerstwo Rolnictwa i Reform Rolnych ustanowiło stację ogierów państwowychw: 1) Hadra, 2) Kochcice, 3) Kamienica, na którą wyzna-
czyło niżej wymienione ogiery:

Ogiera państwowego					Godzina stanowienia	
Nr.	N a z w a	M a ś ć	R a s a	Opłata za stanowienie		
1)	394	Almos	gniady	półkrwi ang	6.25	<p>Do końca marca : od 9 do 11 godz. przed połudn. od 3 do 5 „ po południu.</p> <p>Począwszy od kwietnia : od 8 do 11 godz. przed połudn. od 3 do 5 „ po południu.</p>
	717	Nachtschein	„	oldenburg		
2)	737	Olaf	kasztan	półkrwi ang	6	
	828	Bijou	gniady	angl. norm.	8	
3)	666	Rybak	„	angl. półkrwi	8	
	34	Perlenfischer	„	angl. półkrwi	11	

UWAGA: Każdy hodowca, który odstanawia klacz ogierem państwowym, powinien natychmiast po odstawieniu klaczy żądać od ^{dozorcy stacji} _{dzierżawcy} kwitu na wniesioną opłatę. Za okazaniem kwitu dozwolone są jeszcze bezpłatnie, w razie potrzeby, trzy dodatkowe skoki w odpowiednio wyznaczonym czasie. Gdy klacz, przyprowadzona do próby, odbija, żądać świadectwa stanowienia.

Drogomyśl, dnia 1 lutego 1933 r.

Państwowe Stado Ogierów
w Drogomyślu.

Frontem do książki!

Poczynając od dn. 26 lutego do 4 marca księgarstwo polskie urządza powszechny "Tydzień książki dla żołnierza". Urządza go dlatego, że w marcu rozpocznie się wcielanie do armji nowego rocznika żołnierza polskiego.

Księgarstwo polskie, świadome obowiązku w stosunku do swoich obrońców Ojczyzny, chce im dać książkę dobrą, tanią, pożyteczną, taką, któraby była źródłem wiedzy fachowej, bohaterstwa czynu żołnierza, jego tęsknoty, humoru i rubasnej, wesołej piosenki...

Trzeba tej akcji iść na rękę, trzeba ten moment wykorzystać i wszczepić nietylko w żołnierzy, ale w ich najbliższe rodzinne otoczenie świadomość, że dobra i mądra książka, to jak doświadczony najlepszy kolega doli i niedoli żołnierskiej: nauczy, podeprze, wskaże, doda otuchy, rozweseli... Jakże stokrotnie opłaca się drobny wydatek, kiedy żołnierz nasz, w chwili tęsknoty za rodzinnym domem, czy duchowego znużenia, weźmie dobrą książkę do ręki i znajdzie w jej treści nowy, czarodziejski dla siebie świat, czy ową wiedzę żołnierską, która go może zaprowadzić do wyróżnienia z grona towarzyszy.

Żołnierz francuski mawiał, że nosi w tornistrze buławę marszałkowską. Niech żołnierz polski ma tę świadomość, że nosi w swym tornistrze bogactwo, zawarte na białych kartach książki, które mu torować będzie drogę w jego zaszczytnej służbie.

Frontem do książki!

Księgarnia
ST. LIBERSKI
Lubliniec.